

Mestarin puolustus

Ap.t. 7:1-53

1. Ylipappi kysyi: "Onko asia näin?"

2. Stefanos vastasi: "Miehet - veljet ja isät! Kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

3. ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.'

4. Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte.

5. Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen jälkeläisilleen - vaikka Abrahamilla ei ollut lasta.

6. Jumala sanoi, että hänen jälkeläisensä joutuvat olemaan muukalaisina vieraalla maalla ja heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta.

7. 'Mutta sen kansan, jonka orjiksi he joutuvat, minä tuomitsen', sanoi Jumala. 'Sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.'

8. Jumala teki Abrahamin kanssa ympärileikkauksen liiton. Abrahamille syntyi lisä, ja Abraham ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, samoin lisä Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaisää.

9. Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan

10. ja pelasti hänet kaikista ahdistuksista. Jumala antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, niin että tämä asetti hänet Egyptin ja koko taloutensa hallitsijaksi.

11. Sitten tuli kaikkialle Egyptiin ja Kanaanin maahan nälänhätä ja suuri ahdistus, eivätkä isämme saaneet mistään ravintoa.

12. Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.

13. Toisella kertaa Joosef ilmaisi itsensä veljilleen ja farao sai tietää Joosefin suvusta.

14. Joosef lähetti veljensä kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentäviisi henkeä.

15. Niin Jaakob meni Egyptiin, ja siellä hän kuoli, samoin meidän isämme.

16. Heidät tuotiin takaisin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli hopealla ostanut Sikemistä Hamorin pojilta.

17. Kun lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli antanut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä,

18. kunnes hallitsijaksi nousi toinen kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista.

19. Hän toimi kavalasti kansaamme kohtaan, sortii isiämme ja pakotti heidät jättämään vastasyntyneet lapsensa heitteille, etteivät ne jäisi eloon.

20. Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle mieleinen. Kolme kuukautta häntä hoidettiin isänsä kodissa,

21. ja kun hänet oli jätetty heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti häntä omana poikanaan.

22. Moosekselle opetettiin kaikkea egyptiläisten viisautta, ja hän oli voimallinen sanoissaan ja teoissaan.

23. Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, hänen sydämessään heräsi ajatus mennä katsomaan veljiään, israelilaisia.

24. Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen kuoliaaksi.

25. Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta antaa heille pelastuksen, mutta he eivät ymmärtäneet.

26. Seuraavana päivänä hän tuli paikalle, kun kaksi heistä tappeli keskenään. Hän yritti saada heidät sovintoon ja sanoi: 'Miehet, teidän olette veljiä! Miksi teette toisillenne vääryyttä?'

27. Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi Mooseksen sivuun ja sanoi:

'Kuka sinut on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?

28. Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit sen egyptiläisen?'

29. Näiden sanojen tähden Mooses pakeni. Hän eli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.

30. Kun oli kulunut neljäkymmentä vuotta, hänelle ilmestyi Siinainvuoren autiomaassa enkeli palavan orjantappurapensaankin liekissä.

31. Mooses ihmetteli näkemäänsä näkyä, ja kun hän meni lähemmäs katsoakseen tarkemmin, kuului Herran ääni:

32. 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala.' Mooses alkoi vapista eikä uskaltanut katsoa.

33. Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maata.'

34. Minä olen nähnyt kansaani sorrettavan Egyptissä ja kuullut sen huokaukset, ja minä olen astunut alas vapauttamaan israelilaiset. Ja nyt, tule, minä lähetän sinut Egyptiin.'

35. Tämän Mooseksen, jonka israelilaiset kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin kautta, joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa.

36. Hän johdatti heidät pois ja teki ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa, Punaisessa meressä ja autiomaassa neljänkymmenen vuoden ajan.

37. Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on nostava teille veljienne joukosta.'

38. Juuri hän oli seurakunnan keskellä autiomaassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinainvuorella, ja hän oli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja annettavaksi meille.

39. Isämme eivät kuitenkaan tahtoneet totella häntä vaan työnsivät hänet syrjään ja kääntyivät sydämessään Egyptiin.

40. He sanoivat Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä

me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät pois Egyptin maasta.'

41. Ja he tekivät niinä päivinä sonnipoissaan, toivat uhrin epäjumalalleen ja riemuitsivat kätensä teoista.

42. Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan joukkoa(9), niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: 'Toitteko te minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin kansa?'

43. Molokin telttamajaa ja Raifan-jumalan tähteä te kannoitte, kuvia, jotka olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sen tähden minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.'

44. Isillämme oli todistuksen telttamaja autiomaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.

45. Sen telttamajan meidän isämme saivat perinnöksi, ja he toivat sen mukanaan valtessaan Joosuan johdolla maan pakanoilta, jotka Jumala karkotti isiemme tieltä. Näin oli aina Daavidin päiviin asti.

46. Daavid sai armon Jumalan edessä ja pyysi, että saisi valmistaa asumuksen Jaakobin Jumalalle.

47. Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.

48. Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta:

49. 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?'

50. Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'

51. Te niskurit, sydämeltänne ja korviltanne ympärileikkaamattomat! Aina te vastustatte Pyhää Henkeä - niin kuin isänne, niin tekin!

52. Ketä profeetoista teidän isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat Vanhurskaan tulemisesta. Hänen kavaltajiaan ja murhaajiaan teistä on nyt tullut,

53. teistä, jotka saitte enkelien välittämänä lain mutta ette ole sitä noudattaneet."

Mikä olisi sinun viimeinen viestisi?

Mikä olisi sinun viimeinen viestisi ennen marttyyrikuolemaa? Tuskin monikaan meistä on asiaa edes ajatellut, mutta Stefanos oli hyvin tietoinen siitä, että hänen eloon jäämisensä riippui siitä, miten hän syyttäjilleen vastaisi. Monelle tämänkin päivän vainotulle kristitylle on tarjottu pakotietä: "Kiellä Jeesus ja olet vapaa!" Mutta Stefanoksen eikä monen muun marttyyriin mieleenkään ei noussut mahdollisuus luopua Jeesuksesta, koska Herra Jeesus väkevän Pyhän Henkensä työn kautta vahvisti heitä. Päin vastoin Stefanos oli täynnä suurta rakkautta syyttäjiään kohtaan ja siksi hän piti heille ankaran nuhdesaarnan. Hän toivoi, että edes joku joukosta olisi tehnyt parannuksen ja päässyt osalliseksi pelastuksesta. Hänen toiveensa toteutuikin yhden kuulijan kohdalla mutta paljon myöhemmin.

Herra puhuu palvelijansa suulla

Jaksossa Stefanos pitää puolustuspuheen Sanhedrinin, ylipappien ja kansan vanhimpien muodostaman neuvoston jäsenille. Hän ei puolustanut siinä itseään vääriä syytöksiä vastaan vaan omaa Mestariaan. Hänen todistuksensa oli Kristus-keskeinen niin elämässä kuin kuolemassa. Siksi hänen julistuksessaan oli sama selkeys, arvovalta ja vaikutus kuin Jeesuksen puheellakin. Stefanos olisi voinut yhtyä Paavaliin myöhempiin sanoihin: "*Elämä on minulle Kristus.*" (Fil.1:21)

Syytökset (6:11–14)

Stefanos oli viety neuvoston eteen ja häntä vastaan oli esitetty syytöksiä, jotka muodostuivat totuuden ja valheen sekoituksesta. (6:11–14) Selkeää valhetta vastaan on aina helpompi puolustautua kuin puolittuuden muotoisia valheita vastaan.

Syytös: "*Olemme kuulleet hänen puhuvan herjaavia sanoja Mooseksesta ja Jumalasta*" (6:11), oli kuulijoiden omaa tulkintaa Stefanoksen sanoista. Väärrien todistajien sanat: "*Tämä mies puhuu lakkaamatta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan,*" (6:13) kuvasivat taas heidän käsitystään Stefanoksen opetuksen vaikutuksista.

Mutta kaikkein selkein syytös oli muotoiltu kuulumaan: "*Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa tämän paikan ja muuttaa säädökset, jotka Mooses on meille antanut.*" (6:14)

Tämän viimeinen väite oli epäilemättä totta. Stefanos oli julistanut, että Jeesuksen toiminta omaan kansaansa nähden saavuttaisi käännekohtan temppelein tuhossa. Hän oli myös korostanut, että Jeesus lain täyttäjänä olisi myös lain loppu. Siksi myös jumalanpalvelustapojen muutos oli väistämätön. Mutta heidän tulkintansa siitä, että Stefanos näillä väitteillään olisi pilkannut Jumalaa ja Moosesta ja asettunut jumalallisia vanhan liiton säädöksiä vastaan, oli väärä.

Puolustus (7:2–53)

Stefanoksen vastaus ei ollut puolustusta näitä vääriä syytöksiä vastaan. Hän ei sannallakaan puuttunut vääriin tulkintoihin. Hänet täytti siinä määrin Jumalan ja Kristuksen läsnäolo, ettei hän katsonut asiakseen osoittaa, mikä oli syyttäjien väitteissä heidän omaa tulkintaansa. Hän kävi ainoastaan asiaan ja osoitti, että temppeleli tulisi tuhoutumaan. Sen tuhossa ei kuitenkaan menetettäisi mitään. Edelleen hän osoitti, miten välttämätön oli myös Mooseksen käyttöön ottamien tapojen muuttaminen. Samalla hän kuitenkin teki kuulijoilleen selväksi, että Jumalaa ja Moosesta vastaan pu-

huminen olisi viimeinen asia, mitä hän haluaisi tehdä. Hän osoitti myös, että juuri Jeesuksen tulo oli heidän oman lainantajansa Mooseksen ennustusten täyttymys.

Jumalan suunnitelma etenee

Stefanos osoitti puheessaan, että Jumalan suunnitelma on etenevä. Jumala vie koko ajan eteenpäin ilmoitustaan ja pelastussuunnitelmaansa. Emme saa antaa perinteen sitoa meitä, vaan meidän tulee pysyä Jumalan ilmoituksen johdattama. Stefanoksen sanomassa on useita kohtia, jolla hän perustelee, miten Jumalan suunnitelma aikaisemminkin on ollut progressiivinen:

1. Aabraham (2-8)

Aabraham sai lupauksen. Jumala kutsui hänet pois omasta maastaan Mesopotamiasta, ja hän muutti toiseen maahan. Jumala teki liiton hänen kanssaan. Hänestä tuli juutalaisten esi-isä. Asiat eivät pysyneet ennallaan Abrahamin elämässä. Tapahui suuria muutoksia.

2. Joosef (9-16)

Hän meni Egyptiin vieraaseen maahan täysin Jumalan suunnitelmassa. Koko suku muutti sinne. Se oli radikaali muutos Jaakobin jälkeläisille. Mutta niin Jumalan suunnitelma eteni.

3. Mooses (17-43)

Jälleen tuli uusi vaihe, vapautus Egyptistä. Jumalan suunnitelma eteni. Nyt vasta annettiin laki.

4. Ilmestysmaja (44-46)

Se rakennettiin niin että se oli kannettava, eli tilapäinen. Se oli olemassa tietyn ajan.

5. Temppele (47-50)

Sitten Stefanos tuo esiin temppelein rakentamisen. Temppelein ei pitänyt olla Jumalan asuinsija, vaan merkki Jumalan läsnäolosta.

Laki ja temppele

Jos siis Jumala oli muuttanut näin monta asiaa Israelin historiassa, niin eivät laki ja temppeleikään, joita kuulijat pitivät hyvin tärkeinä, tulisi pysymään? Jumalan suunnitelma menee eteenpäin. Juutalaiset olivat tehneet temppeleistä epäjumalan. Se tullaan siksi tuhoamaan. Laki ei myöskään kykene pelastamaan ketään. Paavali oli paikalla ja kuunteli tarkkana, mitä Stefanos sanoi. Kirjoittaessaan myöhemmin uskoon tultuaan Roomalaiskirjettä hän kertoo, kuinka me olemme Kristuksessa vapaat laista:

”Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia”. (Room 6:14) *”Samoin tekin, veljeni, olette laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta kuuluaksenne toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle...Mutta nyt olemme päässeet irti laista ja kuolleet sille, mikä pitää meitä vallsaan, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.”* (Room. 7:4,6)

Siunaukset ja temppele

Jumalan siunaukset eivät rajoitu temppeleihin, eikä edes Israelin maahan toisin, kuin Stefanoksen kuulijat ajattelivat. Jumala voi siunata ja hän toimii temppelein ulkopuolella, koko maailmassa! Jumala ei ole sidottu meidän rajoittuneeseen näkökulmaamme. Stefanoksella antoi useita esimerkkejä. Monet Israelin suurimmista siunauksista ei ole tapahtuneet temppeleissä, eikä edes Israelissa.

Israelin johtajia siunattiin maan ulkopuolella. Aabraham kutsuttiin Mesopotamiassa, kaukana Israelista, hänelle annettiin lupauksia ennen kuin hän asettui Harraniin. Joosef oli Egyptissä, ja Jumala oli hänen kanssaan ja siunasi häntä siellä. Mooses sai Midianissa kaksi poikaa. Ne olivat hänelle siunaus. Siksi Stefanos mainitsee nämä pojat. Lakikin annettiin maan ulkopuolella, Siinain vuorella. Ilmestysmaja rakennettiin autiomaassa. Temppelellikään ei se saanut olla rajoittava asia, vaikka se oli Israelissa. Se ei ollut Jumalan asuinpaikka, sillä Jumala asuu taivaassa. Jumala ei ole riippuvainen paikasta. Jumala on kaikkialla läsnä. Hän voi siunata täällä ja tänään. Hän kuulee ja hän välittää.

Pyhän Hengen vastustaminen

Stefanoksen saarnan pääkohta oli se, että Israelin ei pitäisi vastustaa Jumalan tekoja, Jumalan suunnitelmaa ja Jumalan miehiä, niin kuin se on tehnyt aina ennen menneisyydessä. ”Te olette ihan samanlaisia kuin teidän isänne. Aina te vastustatte Pyhää Henkeä!” Tästäkin Stefanos antaa kuulijoille useita esimerkkejä heidän historiastaan.

Abraham jäi Harraniin. Hän ei mennyt suoraan luvattuun maahan, niin kuin Jumala oli kutsunut, vaan viivytteli ja vitkasteli. Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Israelilaiset hylkäsivät Mooseksen ja hän pakeni. Vasta toisella kerralla hänet otettiin vastaan. Vasta toisella kerralla Joosef otettiin vastaan, vasta toisella kerralla Mooses otettiin vastaan. Aivan niin kuin Jeesus, jota israelilaiset eivät ottaneet vastaan, mutta Jeesuskin tulee toisen kerran! Edelleen Israel kääntyi epäjumalanpalvelukseen hyljäten todellisen Jumalan. Lopulta Jumala tuomitsi heidät pakko-siirtolaisuuteen.

Jumala oli tekemässä suurta työtä seurakunnassa, mutta israelilaiset eivät nähneet siinä mitään, vaan vastustivat sitä! Nämä Sanhedrinin, neuvoston jäsenet, jotka kuvittelivat olevansa Jumalan puolella, itse asiassa estivät Herran työtä. Mooses ja laki olivat tulleet heillä epäjumaliksi.

Stefanos syytti kuulijoitaan Jumalan rajoittamisesta, lain tekemisestä jumalakseen. Niin tehden he eivät jättäneet tilaa Jeesuksen pelastustyölle. Stefanos vetosi heihin sanoman loppuksi: ”Tämä on teidän mahdollisuutenne. Ettekö ymmärrä? Jeesuksen tulo oli teidän oman lain antajanne Mooseksen ennustusten täyttymys. Mutta taas te vastustitte!”

Vaikka kuulijat ymmärsivät sanoman, he eivät halunneet hyväksyä totuutta. Stefanos totesi: ”*Te vastustatte Pyhää Henkeä. Ihan niin kuin teidän isännekin tekivät.*”

Paljon eivät ole asiat muuttuneet 2000 vuodessa. Edelleen ihmiset vastustavat Jumalan tekoja ja Jumalan suunnitelmaa. Yhä nousee Pyhää Henkeä vastaan.

Parannussaarna

Stefanoksen puhe ei ollut puolustuspuhe, vaan pikemminkin nuhdesaarna. Palauttaessaan kuulijoidensa mieleen vuosisatojen saatossa yhä uudestaan Herraa vastaan kapinoineen kansansa hän ei ole suinkaan esiintynyt kuin tuomiotaan odottava kahlevanki, vaan kuin hän itse olisi ollut tuomari. Hän toimi Jumalan puhetorvena ja julisti kansakuntansa tuomion. (51–53)

Jeesuksen kutsun hyljännyt kansa

Jumala oli antanut kansalleen tilaisuuden parannukseen, kun Jeesus tuli kutsumaan sitä. Mutta Herran oli pakko itkien sanoa: *"Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla. Kuulkaa siis: teidän temppelinne on jäävä asujaansa vaille."* (Matt. 23:37,38)

Uusi etsikon aika

Nyt oli Jerusalemitille annettu uusi etsikon aika. Pyhä Henki oli vuodatettu ja kansa oli nähnyt kaikki alkuseurakunnan keskellä ilmenneet evankeliumin voimavaikutukset. Pian oli Stefanoksen runneltu ruumis oleva kansan vastaus Jumalan uudelle kutsulle. Mutta kuolemaan kulkiessaan Stefanos ei ollut vanki vaan kansakuntansa tuomari. Hänen julistamansa sanoma oli samaa, mitä Jeesus oli sille julistanut. Stefanoksen sydämen hätä Jumalan hyljänneestä kansasta ilmeni hänen rukouksessaan kivisateessa: *"Herra älä vaadi heitä tilille tästä synnistä."* (60)

Kansamme ja sukumme synnit ovat omiamme (51,52)

"Aina te olette vastustamassa Pyhää Henkeä – niin kuin isänne, niin myös te! Onko yhtäkään profeettaa, jota teidän isänne eivät olisi vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat, että Vanhurskas oli tuleva. Ja nyt olette te kavaltaneet ja murhanneet hänet!" (51,52)

Stefanos satoi ihmiset sukuunsa ja kansaansa toisin kuin me kreikkalaisen individualismin perinnössä kasvaneet länsimaiset ihmiset. Kun hän osoitti, että lapset ovat vastuussa isiensä synneistä, hän julisti Vanhan testamentin ja Jeesuksen opetuksen mukaan.

Vaikka yksilön arvo löytyykin juuri Jeesuksen sovitustyön merkityksestä käsin, meidän länsimainen yhteisöllisyyden sivuuttava yksilökorostuksemme ei kestä elämän todellisuutta. Raamattu osoittaa selkeästi vastuumme ja myös siunauksen kulkevan sukupolvesta sukupolveen. Ellemme parannusta tehdessämme luovu isiemme syntisistä teistä, saamme tuomion myös heidän synneistään. Raamattu osoittaa, että menneisyytemme sukupolvien saatossa on väistämättä nykyisyyttämmekin.

Jumalan etenevä toiminta synnin keskellä (2–50)

Stefanos ei nähnyt kansansa menneisyyttä joukkona yksittäisiä tapahtumia, vaan jatkuvana Jumalan työn etenemisenä ihmisten synnin ja vastustuksen keskellä. Hän näki Pyhässä Hengessä kansansa historian Jumalan silmissä. Linja kulki Aabrahamista, uskon isästä, Jeesukseen. Patriarkat myivät Joosefin orjaksi, kansa napisi Moosesesta vastaan. Kansan historia oli jatkuvaa Herrasta luopumisen historiaa. Mutta siitä huolimatta Jumala vei koko ajan eteenpäin ilmoitustaan ja pelastussuunnitelmaansa.

Alttarien pystyttäjien ketju

Aabraham, Joosef, Mooses ja profeetat olivat yksinäisiä miehiä. Lopulta kansan keskelle tuli suuressa yksinäisyydessään Vanhurskas, Jeesus Kristus. He olivat noita, joista voidaan sanoa: "Yksi Jumalan kanssa muodostaa enemmistön". Herrassa yksi mies voi julistaa Jumalasta luopuneeksi koko seurakunnan tai kansan. Mutta

yksi mies voi myös nostattaa alttarin, jonka luokse palaamalla koko kirkko ja kansa löytävät lunastuksen.

Jumalan lupaus toteutuu

Stefanoksen puhe ei ollut ainoastaan pitkä kertomus Jumalan työtä estävän ja häntä vastaan kapinoivan ihmisen äärimmäisestä kyvyttömyydestä vaeltaa yhdessä Jumalan kanssa. Se oli samalla alusta loppuun myös julistusta Jumalan voitosta. Aabrahamin saama lupaus siemenestä täyttyi Vanhurskaan ilmestymisessä.

Jumalan vastustajat kukistuvat

Stefanos antoi kuulijoiden tehdä itse johtopäätökset. Historian todistus on, että hylkääjät hylättiin, mutta hylätty kruunattiin. Temppeleille tulee sortumaan, mutta mitään ei menetetä, koska Jumalan valtaistuin pysyy ja Jumalan hallintavalta pysyy muuttumattomana. Stefanos julisti ja kertoi Jumalan toimintatavoista Sanhedrinin jäsenille, jotka kuvittelivat olevansa Jumalan puolella, vaikka itse asiassa kaiken aikaa estivät Herran työtä. Hän osoitti heille, että Jumala ei koskaan jää tappiolle.

Hengellinen todellisuus ajallista väkevämpi

Stefanos todisti kuolemallaan, että hengellinen ja näkymätön todellisuus, Jumalan armon vaikutus, on väkevämpi kuin ajallisuus. Jeesus sanoo: *"Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta joiden valta ei ulotu sen pitemmälle. Pelätkää häntä, jolla on valta sekä tappaa ihminen että syöstä hänet helvettiin."* (Luuk.12:4,5).

Ihminen, joka on menettänyt kykynsä nähdä Jumalan todellisuutta ja tajunsa hengellisestä, ei pelkää mitään enemmän kuin kuolemaa. Hänen pelkonsa osoittaa, että häneltä puuttuu kosketus iankaikkisiin. Materialistit pyrkivät aina unohtamaan kuoleman ja työntämään sen tuonnemmas: "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme!" Mutta Stefanos ja hänen kanssaan kaikki Pyhässä Hengessä vaeltavat sanovat: *"Herra Jeesus, ota vastaan minun henkeni."* Hengellisten todellisuuden tajuaminen antaa meille rohkeuden kohdata kuolema hiljaisesti ja nöyrästi.

Kuinka paljon meillä on tätä varmuutta ja voimaa? Voi olla, että joskus hivuttavassa painostuksessa tarvitaan enemmän rohkeutta elää Kristuksen puolesta kuin kuolla hänen nimessään. Mutta sekin rohkeus syntyy vain siitä, että tunnemme hengellisen todellisuuden varmuuden.

Stefanoksen rukous kuultiin (60)

Stefanoksen kivittäjien joukosta löytyi Saul (Paavali), joka hyväksyi myös kuolemantuomion. (8:1) Kuitenkin juuri hänen elämässään tuli myöhemmin ihmeellisellä tavalla vastaus Stefanoksen rukoukseen: *"Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä."* (60)

Menestyvä liikemies Tooru Miyazaki

Oli ilo kuunnella erästä ikäistäni japanilaista miestä Tooru Miyazakia, kun hän kertoi, miten Jeesus tarttui hänen elämäänsä ja sai lopulta hänet rakkautensa hallintaan. Erään unettoman yön sisäisten kamppailuiden jälkeen hän joutui sanomaan Jumalalle: "Ota minun elämäni hallintaasi, en selviä ilman sinua."

Toistakymmentä vuotta oli Herra jo vetänyt häntä puoleensa. Kristitty rouva oli ker-tonut hänelle Jeesuksesta, hänen syöpään sairastuneen ja siihen kuolleen pikkusi-sarensa Sayo Daikichin uskoon tuleminen ja ihmeellinen rauha kuoleman edessä

olivat puhutelleet häntä. Herra oli tarttunut myös hänen omaan terveyteensä. Sairaalassa hän oli myöntänyt, että kyllä Jumala siellä jossain on, mutta hän haluaa päättää omista asioistaan itse.

Mutta sitten, kun tämän kyvykkään miehen omat laskelmat pettivät liiketoimissa - hän ei osannut ottaa laskelmiinsa liikeyhteistyönsä syntisyyttä ja tuli pahasti petettyksi - hänen silmänsä avautuivat näkemään myös oman syntisyytensä.

"En kykene raivaamaan itselleni omaa tietäni, Herra tule sinä minun hallitsijakseni." Yllätykseen hän saikin kohdata Isän rakkauden ja huolenpidon. Hän pääsi takaisin entiseen työpaikkaansa, josta hän oli muutamia kuukausia aikaisemmin eronnut hänet pettäneen liikeyhteistyön rohkaisemana. Hän sai vielä heti kättelyssä ylenyksen.

Herran käsiin jäätyään hän huomasi, että Jumala kykeni ohjaamaan hänen ja hänen perheensä ajalliset asiat paremmin kuin hän itse. Hän alkoi käydä säännöllisesti kirkossa ja raamattuopetuksessa ja hänet kastettiin. Hän sai myös huomata hämmästykseen, että Jumalan sana on alkanut muuttaa hänen elämänsä. Myös hänen poikansa päätti lähteä isänsä viitoittamalle tielle taivasten valtakunnan lapsena. Koben suuren maanjäristyksen aikana Jumala järjesti asiat niin, että hän nousi "vahingossa" tuntia normaalia aikaisemmin töihin ja oli juuri saapunut työpaikalleen, kun maanjäristys tuhosi pylväiden varaan rakennetun moottoritien, jolla hän oli hetkeä aikaisemmin ajanut autoaan. Herran käsi johtaa ja varjelee elämän pienimpiä yksityiskohtia myöten. (1995)

Entä sinä?

Millä tavalla sinä olet vastustanut Pyhän Hengen työtä, kun Hän on sanan kautta puhutellut sinun omaatuntoasi? Oletko paaduttanut sydämesi? Oletko paennut Herran kutsua syntien tunnustamiseen ja parannukseen kaikenlaiseen puuhasteluun ja kiireisiin? Oletko ehkä myöntänyt, että Jumala sana on kyllä totta ja oikeaa, mutta haluat silti siirtää Jumalan kohtaamisen tulevaisuuteen parempaan tilanteeseen. Mutta koskaan sitä helpompaa tilannetta ei tule, sillä totuuteen taipuminen on aina yhtä vaikeaa. Siksi Raamattu kutsuu sinua: "Käännä tänään Herran puoleen, tänään on pelastuksen päivä, tänään on otollinen hetki." Mitään takeita huomisesta ei meillä ole. Herra on valmis ottamaan sinut vastaan, sillä Hän on Golgatan ristillä kantanut sinun syntiesi rangaistuksen. Hän haluaa armahtaa sinua, antaa sinulle syntisi anteeksi ja tulla sinun elämäsi Herraksi. Älä siksi jatka Pyhän Hengen kutsun vastustamista!